

EUROPEAN COMMISSION
HEALTH & CONSUMERS DIRECTORATE-GENERAL
Unit 04 - Veterinary Control Programmes

SANCO/12962/2010

*Programmes for the eradication, control and monitoring of certain
animal diseases and zoonoses*

Monitoring and eradication programme of TSE, BSE and scrapie

Approved* for 2011 by Commission Decision 2010/712/EU

Belgium

* in accordance with Council Decision 2009/470/EC

Program for Eradication : ANNEX 3

Submission number	1272025124336-146
Submission date	23/04/2010 14:18:45
1. Identification of the programme	
Country Geographical English Name	Belgium
Disease	Transmissible Spongiform Encephalopathies
Requestperiod From	2011
Requestperiod To	2011
1.1 Contact	
Contact Name	Dr. Bénédicte Verhoeven
Contact Phone	02/ 211 85 84
Contact Fax	02/ 211 86 30
Contact Email	benedicte.verhoeven@favv.be

2. Description of the programme

Nieuwe reglementaire teksten, omzendbrieven, instructies,... sinds de aanvraag voor medefinanciering TSE 2010:
 -KB van 31/01/2010 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de toezichtsmaatregelen op overdraagbare spongiforme encefalopathiën (in werking treding 08/02/2010; bijlage 1).
 - KB van 01/03/2009 betreffende de officiële controle van diervoeders (in werking treding 20/03/2009; bijlage 2).
 - Omzendbrief van 02/06/2009 betreffende de autopsiën van kadavers van rundoren (bijlage 3).
 - Omzendbrief van 02/09/2009 betreffende het epidemiologisch toezicht op OSE's op de bedrijven (bijlage 4).

Reglementaire teksten, omzendbrieven, instructies,... die gewijzigd of opgeheven werden sinds de aanvraag voor medefinanciering TSE 2010:

* Gewijzigd:

- KB van 22/12/2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles voor van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong werd gewijzigd door het KB van 23/12/2008 (in werking treding 01/01/2009; cfr. bijlage 2 bij aanvraag medefinanciering 2010) en door het KB van 31/01/2010 (in werking treding op 08/02/2010).
 -KB van 10/11/2005 betreffende de detailhandel in bepaalde levensmiddelen van dierlijke oorsprong werd gewijzigd door het KB van 31/01/2010 (in werking treding 08/02/2010).

* Opgeheven:

- MB van 22/02/2001 tot vaststelling van controlemaatregelen betreffende het gebruik van bepaalde verwerkte dierlijke eiwitten bestemd voor dierlijke voeding werd opgeheven door het KB van 01/03/2009 (bijlage 2).

3. Description of the epidemiological situation of the disease

Het Agentschap bezorgt de Europese Commissie jaarlijks een verslag betreffende het epidemiologisch toezicht op TSE, overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, punt 4 van Verordening (EG) Nr. 999/2001. De epidemiologische situatie in België is in 2009 niet gewijzigd: er werd geen enkel geval van BSE bij runderen en TSE bij schapen of geiten vastgesteld. De laatste 2 BSE gevallen in België dateren van 2006. Bijlage 5 geeft het aantal herkauwers in België in 2009 weer op basis van de gegevensbank SANITEL (zie punt 4.3).

4. Measures included in the programme**4.1 Designation of the central authority in charge of supervising and coordinating the departments responsible for implementing the programme**

Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) is bevoegd voor de programma's aangaande BSE en scrapie.

4.2 Description and delimitation of the geographical and administrative areas in which the programme is to be applied

Het programma voor toezicht op TSE en het fokprogramma ter selectie op resistentie voor TSE's bij schapen is van toepassing op het volledige Belgische grondgebied.

4.3 System in place for the registration of holdings

In de gegevensbanken voor registratie van runderen (SANITEL-R) en van schapen, geiten en hertachtigen (SANITEL-SGH) worden de coördinaten opgeslagen van de verantwoordelijke (houder of eigenaar) voor de dieren.

De gegevensbank SANITEL-R is volledig operationeel sinds 01/07/1999 overeenkomstig Beschikking 1999/377/EG.

De gegevensbank SANITEL-SGH is operationeel sinds 1996.

In maart 2009 is een volledig vernieuwde SANITEL-gegevensbank in gebruik genomen.

4.4 System in place for the identification of animals

* Runderen worden geïdentificeerd door middel van het aanbrengen van twee Sanitel-oormerken. Daarnaast wordt voor elk rund een individueel identificatiedocument (paspoort) opgemaakt. De gegevens betreffende elk rund worden beheerd in de gegevensbank SANITEL-R.

(K.B. van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van de runderen : zie bijlage 12 bij aanvraag medefinanciering 2005).

* Schapen, geiten en gekweekte hertachtigen worden sedert 2005 geïdentificeerd door middel van het aanbrengen van twee Sanitel-oormerken, overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) Nr. 21/2004. De gegevens betreffende elke aankoop van oormerken wordt ingebracht in de gegevensbank SANITEL-SGH.

De gegevens betreffende de stamboekschapen worden bijgehouden door de erkende fokverenigingen (KHV en SLE) in een specifieke gegevensbank, werkzaam in het kader van het TSE-fokprogramma.

4.5 Measures in place as regards the notification of the disease

Overeenkomstig de diergezondheidswet van 24 maart 1987 en het Koninklijk besluit van 25 april 1988 tot aanwijzing van de dierenziekten die vallen onder de toepassing van hoofdstuk III van de diergezondheidswet (zie bijlage 15 bij aanvraag medefinanciering 2005), behoren BSE en scrapie tot de aangiftplichtige dierenziekten, en dit sedert 18 september 1990.

Het koninklijk besluit van 17 maart 1997 (zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007) houdende organisatie van het epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën bij herkauwers beschrijft de te nemen maatregelen bij verdenking en bevestiging van TSE.

4.6 Monitoring

4.6.1 Monitoring in bovine animals

Description	Nbr
Animals referred to in Annex III, Chapter A, Part I, point 2.1. 3 and 4 of Regulation (EC) No 999/2001 of the European Parliament and of the Council	26,500
Animals referred to in Annex III, Chapter A, Part I, point 2.2 of Regulation (EC) No 999/2001	230,000
Other please specify here: Dieren > 24 maanden behorende tot de cohorte van een BSE-positief dier, gedood in het kader van de uitroeiing van BSE	200
Other please specify here: Klinisch of passief epidemiologisch toezicht	250
Sum:	256,950

4.6.2 Monitoring in ovine animals

Description	Nbr
Ovide animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 2 of Regulation (EC) No 999/2001	0
Ovine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 3 of Regulation (EC) No 999/2001	1,600
Ovine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 5 of Regulation (EC) No 999/2001	150
Ovine animals referred to in Annex VII, Chapter A, point 3.4(d) of Regulation (EC) No 999/2001	30
Ovine animals referred to in Annex VII, Chapter A, point 5(b)(ii) of Regulation (EC) No 999/2001	30
Other please specify here: Klinisch of passief epidemiologisch toezicht	70
Sum:	1,880

4.6.3 Monitoring in caprine animals

Description	Nbr
Caprine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 2 of Regulation (EC) No 999/2001	0
Caprine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 3 of Regulation (EC) No 999/2001	250
Caprine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 5 of Regulation (EC) No 999/2001	10
Caprine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 3.3(c) of Regulation (EC) No 999/2001	25
Caprine animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 5(b)(ii) of Regulation (EC) No 999/2001	25
Other please specify here: Klinisch of passief epidemiologisch toezicht	70
Sum:	380

4.6.4 Discriminatory tests

Description	Nbr
Primary molecular testing referred to in Annex X, Chapter C, point 3.2(c)(i) of Regulation (EC) No 999/2001	10
Sum:	10

4.6.5 Genotyping of positive and randomly selected animals

Description	Nbr
Animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 8.1 of Regulation (EC) No 999/2001	10
Animals referred to in Annex III, Chapter A, Part II, point 8.2 of Regulation (EC) No 999/2001	200
Sum:	210

4.7 Eradication**4.7.1 Measures following confirmation of a BSE case****4.7.1.1 Description**

De te nemen maatregelen bij verdenking en bij bevestiging van TSE zijn beschreven in het Koninklijk besluit van 17 maart 1997 (zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007).
 Artikel 2 van het Ministerieel besluit van 13 maart 2009, tot vaststelling van bepaalde maatregelen ter uitroeiing van overdraagbare spongiforme encefalopathieën, laat toe om afhankelijk van de epidemiologische situatie en de traceerbaarheid van de dieren op het betrokken bedrijf, de uitroeingsmaatregelen te beperken tot de dieren behorende tot de cohorte van het BSE-positief dier en de nakomelingen van een vrouwelijk dier waarbij BSE bevestigd is (zie bijlage 4 bij aanvraag medefinanciering 2010).

4.7.1.2 Summary table

Description	Nbr
Animals to be killed under the requirements of Annex VII, Chapter A, point 2.1 of Regulation (EC) No 999/2001	100
Sum:	100

4.7.2 Measures following confirmation of a scrapie case**4.7.2.1 Description**

De te nemen maatregelen bij verdenking en bij bevestiging van TSE zijn beschreven in voornoemd Koninklijk besluit van 17 maart 1997.
 Artikel 3 van voornoemd Ministerieel besluit van 13 maart 2009 laat toe sommige dieren met welbepaald gekend genotype te vrijwaren van de uitroeingsmaatregelen.

4.7.2.2 Summary table

Description	Nbr
Animals to be genotyped under the requirements of Annex VII, Chapter A, point 2.3 of Regulation (EC) No 999/2001	300
Animals to be killed under the requirements of Annex VII, Chapter A, point 2.3 of Regulation (EC) No 999/2001	1,000
Sum:	1,300

4.7.3 Breeding programme for resistance to TSEs in sheep

4.7.3.1 General description

De uitvoering van de fokprogramma's, conform bijlage VII van Verordening (EG) Nr. 999/2001, staat onder toezicht van 2 verenigingen namelijk Kleine Herkauwers Vlaanderen (KHV) en Steunpunt Levend Erfgoed (SLE), dewelke rapporteren aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

4.7.3.2 Summary table

Description	Nbr
Ewes to be genotyped under the framework of a breeding programme referred to in Article 6a of Regulation (EC)	350
Rams to be genotyped under the framework of a breeding programme referred to in Article 6a of Regulation (EC)	400
Sum:	750

5. Costs

5.1 Detailed analysis of the costs

Vergoeding voor :

- Van BSE verdachte en voor hersenonderzoek afgemaakte runderen : vergoeding gelijk aan de waarde van het dier en max. € 2.500 per dier.

(K.B. 17 maart 1997, art. 6 : zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007)

- Herkauwers afgemaakt overeenkomstig punt 2 van bijlage VII van Verordening (EG) Nr. 999/2001 : vergoeding gelijk aan de waarde van het dier en max. € 2.500 per dier (rund). Schapen en geiten worden vergoed aan : € 100 à 260 per schaaap/geit.

(K.B. 17 maart 1997, art. 15, § 1: zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007)

- Runderen die geslacht werden vóór de verdenking van BSE en waarvan de karkassen in beslag genomen werden na het epidemiologisch onderzoek in het beslag van herkomst van de verdachte herkauwer(s) en in de beslagen waar de herkauwer(s) sedert de geboorte heeft (hebben) verbleven : vergoeding op basis van karkasindeling en max. € 2.500 per karkas.

(K.B. 17 maart 1997, art. 15, § 3 : zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007; K.B. van 10 juni 2001 betreffende de schadevergoeding van dieren die positief zijn in de goedgekeurde snelle bovine spongiforme encefalopathie-test ; zie bijlage 16 bij aanvraag medefinanciering 2005)

- Buurkarkassen : aan de eigenaar(s) van het door de expert in beslag genomen karkas dat vóór en de twee door de expert in beslag genomen karkassen die onmiddellijk na het betreffende karkas kwamen dat positief heeft gereageerd op een snelle test voor BSE, wordt een vergoeding toegekend ten laste van het Begrotingsfonds voor de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke producten op basis van de karkasindeling volgens de formule : de schadevergoeding (S) is gelijk aan het gewicht (G) vermenigvuldigd met de officiële prijs (P) : $S = G \times P$. (...) Deze vergoeding mag niet hoger liggen dan € 2.500 per karkas.

(K.B. 17 maart 1997, art.15, § 4 : zie bijlage 1 bij aanvraag medefinanciering 2007)

Kosten voor snelle-testkits : zie tabel (opm : alle kostprijzen in deze tabel zijn BTW niet inbegrepen)

5.2 Summary of costs

Costs related to	Specification	Number of units	Unitary cost in EUR	Total amount in EUR	Community funding requested
Rapid tests	Bio-Rad TeSeE	256,950	5	1,284,750	yes
Rapid tests	Bio-Rad ToSeE	2,260	30	67,800	yes
Primary molecular tests	Bio-Rad DTST	10	175	1,750	yes

5.2 Summary of costs

Costs related to	Specification	Number of units	Unitary cost in EUR	Total amount in EUR	Community funding requested
4.1 Determination of genotype of animals in the framework of the monitoring and eradication measures laid down by Regulation (EC) No 999/2001	PCR-RFLP DGGE real time PCR	510	70	35,802	yes
4.2 Determination of genotype of animals in the framework of a breeding programme	PCR-RFLP DGGE real time PCR gene sequencing SnapShot technique	750	20	15,000	yes
5.1 Compensation for bovine animals to be killed /slaughtered under the requirements of Annex VII, Chapter A, point 2.1 of Regulation (EC) No 999/2001	NA	100	2,500	250,000	yes
5.2 Compensation for ovine and caprine animals to be killed /slaughtered under the requirements of Annex VII, Chapter A, point 2.3 of Regulation (EC) No 999/2001	NA	1,000	260	260,000	yes
		Sum:	261,580	1,915,102	
		Sum:	261,580	Sum:	1,915,102

Jaar		2.006	2.007	2.008
Runderen	beslagen	40.640	38.690	36.423
	dieren	2.697.824	2.699.258	2.618.040
Varkens	beslagen	10.631	9.950	9.419
	zeug- plaatsen	653.385	632.360	615.298
	vleesvarkensplaatsen	4.850.501	5.007.614	5.123.189
Schapen	beslagen	32.323	31.523	31.037
	dieren	219.274	220.611	205.624
Geiten	beslagen	14.247	13.381	12.692
	dieren	43.727	46.950	48.379
Hert- achtigen	beslagen	2.201	2.907	2.825
	dieren	12.805	12.684	10.834
Pluimvee	Beslagen	1.682	1.604	1.681
	legghennen	13.377.548	9.878.202	10.161.576
	braadkippen	25.894.597	25.311.775	29.385.921
	fokpluimvee	3.170.815	2.089.933	1.865.111

FEDERAAL AGENTSCHAP
VOOR DE VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETTEN

N. 2010 — 439

[C. 2010/18050]

31 JANUARI 2010. — Koninklijk besluit tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de toezichtmaatregelen op overdraagbare spongiforme encefalopathiën

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleeshandel, artikel 3, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1981 en 27 mei 1997, artikel 13, gewijzigd bij de wetten van 15 april 1965 en 27 mei 1997 en artikel 14, gewijzigd bij de wet van 13 juli 1981 en bij de koninklijke besluiten van 9 januari 1992 en 22 februari 2001;

Gelet op het koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande gestachte dieren;

Gelet op het koninklijk besluit van 10 november 2005 betreffende de detailhandel in bepaalde levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

Gelet op het koninklijk besluit van 22 december 2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong;

Overwegende Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën, inzonderheid bijlage V, l. a), ii), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 357/2008 van de Commissie van 22 april 2008;

Overwegende Beschikking 2009/719/EG van de Commissie van 28 september 2009 tot machtiging van bepaalde lidstaten om hun jaarlijkse programma voor toezicht op BSE te herzien;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, artikel 3, § 1;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende de noodzakelijkheid zonder tijdelijk de reglementering aan te passen inzake de bewaking van bovine spongiforme encefalopathie voor implementatie van de bepalingen uit Beschikking 2009/719/EG van de Commissie van 28 september 2009 tot machtiging van bepaalde lidstaten om hun jaarlijkse programma voor toezicht op BSE te herzien en om zich aan te passen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 357/2008 van de Commissie van 22 april 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën;

Op de voordracht van de Minister van Landbouw,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In bijlage III van het koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande gestachte dieren, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 2008, wordt de lijst van sommige lidstaten vervangen door de volgende lijst: « België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Oostenrijk, Slovenië, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk ».

Art. 2. In artikel 16 van het koninklijk besluit van 10 november 2005 betreffende de detailhandel in bepaalde levensmiddelen van dierlijke oorsprong wordt paragraaf 1 vervangen door de volgende bepaling :

§ 1. « In afwijking van artikel 7, 3°, mag het vlees van runderen ouder dan dertig maanden, waaraan nog delen van de wervelkolom vastzitten, worden binnengebracht in vleeswinkels die in het bezit zijn van de toelating voor het verwijderen van de wervelkolom in het kader van de maatregelen tegen overdraagbare spongiforme encefalopathiën bedoeld in artikel 3, § 2 en bijlage III, punt 2.1 van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. »

Art. 3. In bijlage VI van het koninklijk besluit van 22 december 2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 2008, wordt de lijst van sommige lidstaten vervangen door de volgende lijst: « België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Oostenrijk, Slovenië, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk ».

AGENCE FÉDÉRALE

POUR LA SÉCURITÉ DE LA CHAÎNE ALIMENTAIRE

F. 2010 — 439

[C. 2010/18050]

31 JANVIER 2010. — Arrêté royal modifiant diverses dispositions relatives aux mesures de surveillance sur les encéphalopathies spongiformes transmissibles

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 septembre 1952 relative à l'expertise et au commerce des viandes, l'article 3, modifié par les lois du 13 juillet 1981 et 27 mai 1997, l'article 13, modifié par les lois des 15 avril 1965 et 27 mai 1997 et l'article 14, modifié par la loi du 13 juillet 1981 et par les arrêtés royaux des 9 janvier 1992 et 22 février 2001;

Vu l'arrêté royal du 9 mars 1953 concernant le commerce des viandes de boucherie et réglementant l'expertise des animaux abattus à l'intérieur du pays;

Vu l'arrêté royal du 10 novembre 2005 relatif au commerce de détail de certaines denrées alimentaires d'origine animale;

Vu l'arrêté royal du 22 décembre 2005 fixant des mesures complémentaires pour l'organisation des contrôles officiels concernant les produits d'origine animale destinés à la consommation humaine,

Considérant le Règlement (CE) n° 999/2001 du Parlement européen et du Conseil fixant les règles pour la prévention, le contrôle et l'éradication de certaines encéphalopathies spongiformes transmissibles notamment l'annexe V, l. a), ii), modifié par le Règlement (CE) n° 357/2008 de la Commission du 22 avril 2008;

Considérant la Décision 2009/719/CE de la Commission du 28 septembre 2009 autorisant certains États membres à réviser leur programme annuel de surveillance de l'ESB;

Vu les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, l'article 3, § 1er;

Vu l'urgence;

Considérant qu'il est nécessaire d'adapter sans délai la réglementation en matière de surveillance de l'encéphalopathie spongiforme bovine afin d'implémenter les dispositions de la Décision 2009/719/CE de la Commission du 28 septembre 2009 autorisant certains États membres à réviser leur programme annuel de surveillance de l'ESB et de se conformer aux dispositions du Règlement (CE) n° 357/2008 de la Commission du 22 avril 2008 modifiant le Règlement (CE) n° 999/2001 du Parlement européen et du Conseil fixant les règles pour la prévention, le contrôle et l'éradication de certaines encéphalopathies spongiformes transmissibles;

Sur la proposition de la Ministre de l'Agriculture,

Nous avons arrêté et arrêtons

Article 1er. Dans l'annexe III de l'arrêté royal du 9 mars 1953 concernant le commerce des viandes de boucherie et réglementant l'expertise des animaux abattus à l'intérieur du pays, insérée par l'arrêté royal du 23 décembre 2008, la liste de certains États membres est remplacée par la liste suivante: « la Belgique, le Danemark, l'Allemagne, l'Irlande, la Grèce, l'Espagne, la France, l'Italie, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Portugal, l'Autriche, la Slovaquie, la Finlande, la Suède et le Royaume-Uni ».

Art. 2. Dans l'article 16 de l'arrêté royal du 10 novembre 2005 relatif au commerce de détail de certaines denrées alimentaires d'origine animale le paragraphe 1er est remplacé par la disposition suivante :

§ 1er. « Par dérogation à l'article 7, 3°, les viandes de bovins âgés de plus de trente mois auxquelles restent attachées des parties de la colonne vertébrale peuvent être introduites dans les débits de viandes qui disposent de l'autorisation pour le retrait de la colonne vertébrale dans le cadre des mesures de protection contre les encéphalopathies spongiformes transmissibles visée à l'article 3, § 2 et à l'annexe III, point 2.1 de l'arrêté royal du 16 janvier 2006 fixant les modalités des agréments, des autorisations et des enregistrements préalables délivrés par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne Alimentaire. »

Art. 3. Dans l'annexe VI de l'arrêté royal du 22 décembre 2005 fixant des mesures complémentaires pour l'organisation des contrôles officiels concernant les produits d'origine animale destinés à la consommation humaine, insérée par l'arrêté royal du 23 décembre 2008, la liste de certains États membres est remplacée par la liste suivante: « la Belgique, le Danemark, l'Allemagne, l'Irlande, la Grèce, l'Espagne, la France, l'Italie, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Portugal, l'Autriche, la Slovaquie, la Finlande, la Suède et le Royaume-Uni ».

FEDERAAL AGENTSCHAP
VOOR DE VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN

N. 2010 — 439

[C · 2010/18050]

31 JANUARI 2010. — Koninklijk besluit tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de toezichtmaatregelen op overdraagbare spongiforme encefalopathiën

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op de wet van 5 september 1952 betreffende de vleeskeuring en de vleesstandet, artikel 3, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1981 en 27 mei 1997, artikel 13, gewijzigd bij de wetten van 15 april 1965 en 27 mei 1997 en artikel 14, gewijzigd bij de wet van 13 juli 1981 en bij de koninklijke besluiten van 9 januari 1992 en 22 februari 2001;

Gelet op het koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande geslachte dieren;

Gelet op het koninklijk besluit van 10 november 2005 betreffende de detailhandel in bepaalde levensmiddelen van dierlijke oorsprong;

Gelet op het koninklijk besluit van 22 december 2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong;

Overwegende Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën, inzonderheid bijlage V, l. a), ii), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 357/2008 van de Commissie van 22 april 2008;

Overwegende Beschikking 2009/719/EG van de Commissie van 28 september 2009 tot machtiging van bepaalde lidstaten om hun jaarlijkse programma voor toezicht op BSE te herzien;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, artikel 3, § 1;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende de noodzakelijkheid zonder uitstel de reglementering aan te passen inzake de bewaking van bovine spongiforme encefalopathie voor implementatie van de bepalingen uit Beschikking 2009/719/EG van de Commissie van 28 september 2009 tot machtiging van bepaalde lidstaten om hun jaarlijks programma voor toezicht op BSE te herzien en om zich aan te passen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 357/2008 van de Commissie van 22 april 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën;

Op de voordracht van de Minister van Landbouw,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In bijlage III van het koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande geslachte dieren, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 2008, wordt de lijst van sommige lidstaten vervangen door de volgende lijst: « België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Oostenrijk, Slovenië, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk ».

Art. 2. In artikel 16 van het koninklijk besluit van 10 november 2005 betreffende de detailhandel in bepaalde levensmiddelen van dierlijke oorsprong, wordt paragraaf 1 vervangen door de volgende bepaling :

§ 1. « In afwijking van artikel 7, 3°, mag het vlees van runderen ouder dan dertig maanden, waaraan nog delen van de wervelkolom vastzitten, worden binnengebracht in vleeswinkels die in het bezit zijn van de licentie voor het verwijderen van de wervelkolom in het kader van de maatregelen tegen overdraagbare spongiforme encefalopathiën bedoeld in artikel 3, § 2 en bijlage III, punt 2.1 van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingsen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. »

Art. 3. In bijlage VI van het koninklijk besluit van 22 december 2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 2008, wordt de lijst van sommige lidstaten vervangen door de volgende lijst: « België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Oostenrijk, Slovenië, Finland, Zweden en het Verenigd Koninkrijk ».

AGENCE FÉDÉRALE
POUR LA SÉCURITÉ DE LA CHAÎNE ALIMENTAIRE

E. 2010 — 439

[C · 2010/18050]

31 JANVIER 2010. — Arrêté royal modifiant diverses dispositions relatives aux mesures de surveillance sur les encéphalopathies spongiformes transmissibles

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 septembre 1952 relative à l'expertise et au commerce des viandes, l'article 3, modifié par les lois du 13 juillet 1981 et 27 mai 1997, l'article 13, modifié par les lois des 15 avril 1965 et 27 mai 1997 et l'article 14, modifié par la loi du 13 juillet 1981 et par les arrêtés royaux des 9 janvier 1992 et 22 février 2001;

Vu l'arrêté royal du 9 mars 1953 concernant le commerce des viandes de boucherie et réglementant l'expertise des animaux abattus à l'intérieur du pays;

Vu l'arrêté royal du 10 novembre 2005 relatif au commerce de détail de certaines denrées alimentaires d'origine animale;

Vu l'arrêté royal du 22 décembre 2005 fixant des mesures complémentaires pour l'organisation des contrôles officiels concernant les produits d'origine animale destinés à la consommation humaine;

Considérant le Règlement (CE) n° 999/2001 du Parlement européen et du Conseil fixant les règles pour la prévention, le contrôle et l'éradication de certaines encéphalopathies spongiformes transmissibles notamment l'annexe V, l. a), ii), modifié par le Règlement (CE) n° 357/2008 de la Commission du 22 avril 2008;

Considérant la Décision 2009/719/CE de la Commission du 28 septembre 2009 autorisant certains États membres à réviser leur programme annuel de surveillance de l'ESB;

Vu les lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, l'article 3, § 1°;

Vu l'urgence;

Considérant qu'il est nécessaire d'adapter sans délai la réglementation en matière de surveillance de l'encéphalopathie spongiforme bovine afin d'implémenter les dispositions de la Décision 2009/719/CE de la Commission du 28 septembre 2009 autorisant certains États membres à réviser leur programme annuel de surveillance de l'ESB et de se conformer aux dispositions du Règlement (CE) n° 357/2008 de la Commission du 22 avril 2008 modifiant le Règlement (CE) n° 999/2001 du Parlement européen et du Conseil fixant les règles pour la prévention, le contrôle et l'éradication de certaines encéphalopathies spongiformes transmissibles;

Sur la proposition de la Ministre de l'Agriculture,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans l'annexe III de l'arrêté royal du 9 mars 1953 concernant le commerce des viandes de boucherie et réglementant l'expertise des animaux abattus à l'intérieur du pays, insérée par l'arrêté royal du 23 décembre 2008, la liste de certains États membres est remplacée par la liste suivante: « la Belgique, le Danemark, l'Allemagne, l'Irlande, la Grèce, l'Espagne, la France, l'Italie, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Portugal, l'Autriche, la Slovaquie, la Finlande, la Suède et le Royaume-Uni ».

Art. 2. Dans l'article 16 de l'arrêté royal du 10 novembre 2005 relatif au commerce de détail de certaines denrées alimentaires d'origine animale le paragraphe 1er est remplacé par la disposition suivante :

§ 1er. « Par dérogation à l'article 7, 3°, les viandes de bovins âgés de plus de trente mois auxquelles restent attachées des parties de la colonne vertébrale peuvent être introduites dans les débits de viandes qui disposent de l'autorisation pour le retrait de la colonne vertébrale dans le cadre des mesures de protection contre les encéphalopathies spongiformes transmissibles visée à l'article 3, § 2 et à l'annexe III, point 2.1 de l'arrêté royal du 16 janvier 2006 fixant les modalités des agréments, des autorisations et des enregistrements prétables délivrés par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne Alimentaire. »

Art. 3. Dans l'annexe VI de l'arrêté royal du 22 décembre 2005 fixant des mesures complémentaires pour l'organisation des contrôles officiels concernant les produits d'origine animale destinés à la consommation humaine, insérée par l'arrêté royal du 23 décembre 2008, la liste de certains États membres est remplacée par la liste suivante: « la Belgique, le Danemark, l'Allemagne, l'Irlande, la Grèce, l'Espagne, la France, l'Italie, le Luxembourg, les Pays-Bas, le Portugal, l'Autriche, la Slovaquie, la Finlande, la Suède et le Royaume-Uni ».

**AGENCE FEDERALE
POUR LA SECURITE DE LA CHAINE ALIMENTAIRE**

F. 2009 — 867

[C - 2009/18052]

**1er MARS 2009. — Arrêté royal
concernant le contrôle officiel des aliments pour animaux**

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté royal du 22 février 2001 organisant les contrôles effectués par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire et modifiant diverses dispositions légales, confirmé par la loi du 19 juillet 2001, les articles 3, § 5, alinéas 2 et 3, 3bis, alinéa 1er et 4, § 1er;

Vu l'arrêté royal du 8 novembre 1998 concernant le contrôle officiel des substances destinées à l'alimentation des animaux;

Vu l'arrêté ministériel du 22 février 2001 fixant les mesures de contrôle concernant l'utilisation de certaines protéines animales transformées destinées à l'alimentation animale;

Vu le Règlement (CE) n° 999/2001 du Parlement européen et du Conseil du 22 mai 2001 fixant les règles pour la prévention, le contrôle et l'éradication de certaines encéphalopathies spongiformes transmissibles;

Vu le Règlement (CE) n° 178/2002 du Parlement européen et du Conseil du 28 janvier 2002 établissant les principes généraux et les prescriptions générales de la législation alimentaire, instituant l'Autorité européenne de sécurité des aliments et fixant des procédures relatives à la sécurité des denrées alimentaires;

Vu le Règlement (CE) n° 1774/2002 du Parlement européen et du Conseil du 3 octobre 2002 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux non destinés à la consommation humaine;

Vu le Règlement (CE) n° 882/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relatif aux contrôles officiels pour s'assurer de la conformité avec la législation sur les aliments pour animaux et les denrées alimentaires et avec les dispositions relatives à la santé animale et au bien-être des animaux;

Vu la concertation entre les Gouvernements régionaux et l'Autorité fédérale du 18 octobre 2007;

Vu l'avis du Comité scientifique, institué auprès de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire, donné le 14 mars 2008;

Vu l'avis 45.625/3 du Conseil d'Etat, donné le 22 décembre 2008, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition de la Ministre de l'Agriculture,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, il faut entendre par :

1° lot : quantité d'aliments pour animaux constituant une unité et ayant des caractéristiques présumées uniformes;

2° prélèvement élémentaire : quantité prélevée en un point du lot;

3° échantillon global : ensemble de prélèvements élémentaires effectués sur le même lot;

4° échantillon réduit : partie représentative de l'échantillon global, obtenue par la réduction de celui-ci;

5° échantillon final : partie de l'échantillon réduit ou de l'échantillon global homogénéisé.

Art. 2. § 1er. L'introduction de chaque lot d'aliments pour animaux en provenance de pays tiers fait l'objet d'une déclaration préalable, auprès de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire, par l'exploitant du secteur de l'alimentation animale qui est responsable du lot, au moyen du formulaire fixé à l'annexe I, volet A.

Cette déclaration préalable se fait au moins 72 heures avant l'introduction du lot;

**FEDERAAL AGENTSCHAP
VOOR DE VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN**

N. 2009 — 867

[C - 2009/18052]

**1 MAART 2009. — Koninklijk besluit
betreffende de officiële controle van diervoeders**

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op het koninklijk besluit van 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen, bekrachtigd bij de wet van 19 juli 2001, de artikelen 3, § 5, tweede en derde lid, 3bis, eerste lid, en 4, § 1;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 november 1998 betreffende de officiële controle op de stoffen bestemd voor dierlijke voeding;

Gelet op het ministerieel besluit van 22 februari 2001 tot vaststelling van controlemaatregelen betreffende het gebruik van bepaalde verwerkte dierlijke eiwitten bestemd voor dierlijke voeding;

Gelet op Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encelalopathiën;

Gelet op de Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden;

Gelet op de Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten;

Gelet op de Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn;

Gelet op het overleg tussen de Gewestregeringen en de Federale Overheid op 18 oktober 2007;

Gelet op het advies van het Wetenschappelijk Comité ingesteld bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, gegeven op 14 maart 2008;

Gelet op het advies 45.625/3 van de Raad van State, gegeven op 22 december 2008, met toepassing van artikel 84 § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Landbouw,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder :

1° partij : hoeveelheid van diervoeders die een eenheid vormt, en waarvan aangenomen wordt dat ze uniforme kenmerken bezit;

2° ondermonster : een hoeveelheid die op een bepaald punt uit de partij is genomen;

3° verzamelmonster : het geheel van ondermonsters van dezelfde partij;

4° deelmonster : een gedeelte dat representatief is voor het verzamelmonster en dat wordt verkregen door verkleunen van dit monster;

5° eindmonster : een gedeelte van het deelmonster of van het gehomogeniseerde verzamelmonster.

Art. 2. § 1. Van elke partij diervoeders afkomstig uit derde landen die wordt binnengebracht, doet de exploitant uit de sector diervoeding die voor de partij verantwoordelijk is vooraf aangifte bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen bij middel van het formulier dat is vastgesteld in bijlage I, luik A.

Die voorafgaande aangifte wordt gedaan ten minste 72 uur voor het binnenbrengen van de partij;

§ 2. L'introduction d'aliments pour animaux en provenance de pays tiers s'effectue par les points d'entrée suivants :

- pour le trafic maritime : Anvers, Gand, Ostende, Zeebrugge;
- pour le trafic aérien : Bierset, Deurne, Gosselies, Ostende, Zaventem;
- pour le trafic postal : SA ABX logistics

Art. 3. Lorsque des aliments pour animaux en provenance de pays tiers ont été introduits mais n'ont pas fait l'objet d'une mise en libre pratique, l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire délivre à l'intéressé un document, selon le modèle fixé à l'annexe I^o, volets B et C, en indiquant la nature et le résultat des contrôles. Les documents commerciaux portent référence à ce document.

Art. 4. Les prélèvements d'échantillons pour les contrôles officiels des aliments pour animaux en ce qui concerne la détermination de la qualité, des composants, des additifs, des substances indésirables, ainsi que des résidus de pesticides sont effectués selon les méthodes fixées en annexe II.

Les échantillons ainsi obtenus sont considérés comme étant représentatifs des lots.

Art. 5. Le prélèvement d'échantillons pour les contrôles officiels des aliments pour animaux peut s'effectuer valablement en l'absence du détenteur du produit ou de celui qui est réputé responsable pour la conformité du produit aux dispositions réglementaires.

Art. 6. Dans le cadre des contrôles officiels des aliments pour animaux, un échantillon final, avec les indications nécessaires à l'analyse, est transmis pour analyse à un laboratoire de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire ou à tout autre laboratoire agréé ou, le cas échéant, désigné par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire. Un deuxième échantillon final est transmis au même laboratoire, où il doit être tenu, pendant quatre mois à partir de la date du prélèvement, à la disposition de celui qui est réputé responsable pour la conformité du produit aux dispositions réglementaires. Si celui-ci veut faire effectuer une contre-analyse, cet échantillon sera transmis à sa demande à l'un des laboratoires agréés ou, le cas échéant, désignés à cet effet par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire pour exécuter la contre-analyse.

Art. 7. Le laboratoire indique sur le bulletin d'analyse l'état dans lequel l'échantillon lui est remis, ainsi que les mentions permettant l'identification de l'échantillon.

Les excédents des échantillons analysés qui se prêtent à la conservation, restent au laboratoire pendant quatre mois, à la disposition de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire.

Art. 8. Sont abrogés :

1° l'arrêté royal du 8 novembre 1998 concernant le contrôle officiel des substances destinées à l'alimentation des animaux modifié par les arrêtés royaux des 18 novembre 1999, 17 février 2002, 14 novembre 2002 et 4 juillet 2004;

2° l'arrêté ministériel du 22 février 2001 fixant les mesures de contrôle concernant l'utilisation de certaines protéines animales transformées destinées à l'alimentation animale, modifié par les arrêtés ministériels des 20 août 2001 et 3 janvier 2002.

Art. 9. Le Ministre qui a la sécurité de la chaîne alimentaire dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Nice, le 1er mars 2009.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de l'Agriculture,
Mme S. LARUELLE

§ 2. Diervoeders afkomstig uit derde landen worden binnengebracht via de volgende punten van binnenkomst :

- voor het zeeverkeer : Antwerpen, Gent, Oostende, Zeebrugge;
- voor het luchtverkeer : Bierset, Deurne, Gosselies, Oostende, Zaventem;
- voor het postverkeer : NV ABX logistics

Art. 3. Wanneer diervoeders afkomstig uit derde landen werden binnengebracht maar niet in het vrije verkeer werden gebracht geeft het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen aan de belanghebbende een document af dat overeenstemt met het model vastgesteld in bijlage I, luiken B en C en vermeldt daarop de aard en het resultaat van de controles. De handelsdocumenten vermelden een verwijzing naar dat document.

Art. 4. De bemonstering voor de officiële controle van diervoeders ten aanzien van de bepaling van de kwaliteit, de bestanddelen, de toevoegingsmiddelen, de ongewenste stoffen, almede de residuen van bestrijdingsmiddelen, geschiedt volgens de methoden vastgesteld in bijlage II.

De aldus verkregen monsters worden representatief geacht voor de partijen.

Art. 5. De bemonstering voor de officiële controle van diervoeders kan geldig geschieden buiten de aanwezigheid van de houder van het product of van degene die verantwoordelijk wordt geacht voor de overeenstemming van het product met de réglementaire voorschriften.

Art. 6. In het kader van de officiële controle van diervoeders, wordt een eindmonster, samen met de aanwijzingen die nodig zijn voor de analyse, ter ontleding gezonden aan een laboratorium van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen of aan een ander door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen erkend of, desgevallend, aangeduid laboratorium. Een tweede eindmonster wordt naar hetzelfde laboratorium gestuurd, waar het gedurende vier maanden, vanaf de datum waarop het monster is genomen, ter beschikking wordt gehouden van degene die verantwoordelijk wordt geacht voor de overeenstemming van het product met de réglementaire bepalingen. Indien deze een tegenontleding wenst te laten uitvoeren, zal dit monster op zijn aanvraag worden overgebracht naar een van de laboratoria die daartoe erkend zijn of desgevallend aangeduid werden door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen om de tegenontleding uit te voeren.

Art. 7. Het laboratorium vermeldt op het analyseverslag de staat waarin het monster is toegekomen, alsook de aanduidingen aan de hand waarvan het monster kan worden geïdentificeerd.

Overschotten van ontlede monsters die kunnen bewaard worden, blijven op het laboratorium gedurende vier maanden ter beschikking van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Art. 8. Worden opgeheven :

1° Het koninklijk besluit van 8 november 1998 betreffende de officiële controle op de stoffen bestemd voor dierlijke voeding, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 november 1999, 17 februari 2002, 14 november 2002 en 4 juli 2004;

2° Het ministerieel besluit van 22 februari 2001 tot vaststelling van controlemaatregelen betreffende het gebruik van bepaalde verwerkte dierlijke eiwitten bestemd voor dierlijke voeding, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 20 augustus 2001 en 3 januari 2002.

Art. 9. De Minister tot wiens bevoegdheid de veiligheid van de voedselketen behoort, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Nice, 1 maart 2009.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Landbouw,
Mevr. S. LARUELLE

Annexe

FORMULAIRE ATTESTANT LES CONTROLES DES ALIMENTS POUR ANIMAUX INTRODUITS

Royaume de Belgique

Sur base du REGLEMENT (CE) 882/2004 -
ART. 61

Informations relatives au lot présenté	A 1. Expéditeur/Exportateur		N° d'ordre :	
			N° d'ordre document mère :	
			2. Point d'entrée	
	3. Destinataire		4. Numéro de liste de chargement	5. Documents d'accompagnement
		5.1. Examens de laboratoire effectués conformément à l'article 6 de la directive 96/25/CE en cours :		
		1. ☐ Oui 2. ☐ Non		
6. Notifiant/Déclarant /Représentant		7. Origine		
		7.1. Moyen de transport (type, nom bateau, numéro container, de scellé, ...)		
		7.2. (Le cas échéant) N° d'agrément/enregistrement :		
8. Description de la marchandise :		9. Code CN	11. Poids brut (kg)	
Nom commercial :				
Nature :				
Matrice :		10. Nombre de colis	12. Poids net (kg)	
Contrôles	B 13. Contrôles documentaires et d'identité visés à l'article 16 du règlement (CE) 882/2004			
	13.1 Contrôle documentaire		13.2. Contrôle d'identité	
	☐ Conforme ☐ Non conforme		☐ Conforme ☐ Non conforme ☐ Non réalisé	
	14. Contrôle physique prévu par l'article 16 du règlement (CE) 882/2004			
	14.1 Contrôles physiques			
☐ En cours ☐ Conforme ☐ Non conforme ☐ Non réalisé				
14.2 Analyse en laboratoire :				
☐ Oui, en cours ☐ Oui, effectuée (bulletin d'analyse ci-joint) ☐ Non réalisée				
Nature de l'analyse :				
Numéro d'échantillon :				

Information de l'AFSCA au service belge des douanes concernant les contrôles réalisés :									
C	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;">15. Identification complète de l'autorité compétente du point d'entrée et sceau officiel</td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;">16. L'agent autorisé</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">Lieu et date</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">Signature</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center; vertical-align: middle;">Nom en capitales</td> <td></td> </tr> </table>	15. Identification complète de l'autorité compétente du point d'entrée et sceau officiel	16. L'agent autorisé	Lieu et date		Signature		Nom en capitales	
15. Identification complète de l'autorité compétente du point d'entrée et sceau officiel	16. L'agent autorisé								
Lieu et date									
Signature									
Nom en capitales									
D	17. (Facultatif) Réservé à l'autorité compétente de l'Etat membre de destination								
Autres									

Vu pour être annexé à Notre arrêté du 1er mars 2009 concernant le contrôle officiel des aliments pour animaux.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de l'Agriculture,
Mme S. LARUELLE

Annexe II

Modes de prélèvement des échantillons

- 1 Appareillage :
Les appareils destinés aux prélèvements doivent être construits en matériaux qui ne contaminent pas les produits à prélever.
- 2 Exigences quantitatives.
- 2.A. Concernant les contrôles des substances ou produits répartis uniformément dans les aliments.
- 2.A.1. Lot.
La dimension du lot doit être telle que toutes les parties qui le composent puissent être échantillonnées.
- 2.A.2. Prélèvements élémentaires.
- 2.A.2.1. Aliments en vrac
- 2.A.2.1.1. Lots n'excédant pas 2,5 tonnes
- 2.A.2.1.2. Lots de plus de 2,5 tonnes
- 2.A.2.2. Aliments emballés
- 2.A.2.2.1. Emballages d'un contenu supérieur à 1 kg :
- 2.A.2.2.1.1. Lots composés de 1 à 4 emballages
- 2.A.2.2.1.2. Lots composés de 5 à 16 emballages
- 2.A.2.2.1.3. Lots composés de plus de 16 emballages
- 2.A.2.2.2. Emballages d'un contenu n'excédant pas un kg
- 2.A.2.3. Aliments liquides ou semi-liquides
- 2.A.2.3.1. Récipients d'un contenu supérieur à un litre :
- 2.A.2.3.1.1. Lots composés de 1 à 4 récipients
- 2.A.2.3.1.2. Lots composés de 5 à 16 récipients
- 2.A.2.3.1.3. Lots composés de plus de 16 récipients
- 2.A.2.3.2. Récipients d'un contenu n'excédant pas un litre
- 2.A.2.4. Aliments minéraux en briques et pierres à lécher
- 2.A.3. Échantillon global :
- Un seul échantillon global par lot est requis. La totalité de la masse ou du volume des prélèvements élémentaires destinés à constituer l'échantillon global ne peut être inférieure aux quantités ci-après, sauf pour les prémélanges.
- Nombre minimum de prélèvements élémentaires :
- 7
- $\sqrt{\frac{20 \text{ fois le nombre de tonnes constituant le lot (a)}}{\text{limité à un maximum}}}$
de 40 prélèvements élémentaires
- Nombre minimum d'emballages à échantillonner (b) :
- Tous les emballages
- 4
- $\sqrt{\frac{\text{du nombre d'emballages composant le lot (a), limité à un maximum}}{\text{de 20 emballages}}}$
- 4
- Nombre minimum de récipients à échantillonner (b) :
- Tous les récipients
- 4
- $\sqrt{\frac{\text{du nombre de récipients composant le lot (a),}}{\text{limité à un maximum de 20 récipients}}}$
- 4
- Nombre minimum de briques ou de pierres à lécher à échantillonner (b) : une brique ou pierre à lécher par lot de 25 unités, limité à un maximum de 4 briques ou pierres à lécher

2.A.3.1.	Aliments en vrac	4 kg
2.A.3.2.	Aliments emballés	
2.A.3.2.1	Emballages d'un contenu supérieur à 1 kg	4 kg
2.A.3.2.2	Emballages d'un contenu n'excédant pas un kg	Poids du contenu de 4 emballages d'origine
2.A.3.3.	Aliments liquides ou semi-liquides.	
2.A.3.3.1	Récipients d'un contenu supérieur à un litre	4 l
2.A.3.3.2	Récipients d'un contenu n'excédant pas un litre	Volume du contenu de 4 récipients d'origine
2.A.3.4.	Aliments minéraux en briques et pierres à lécher.	
2.A.3.4.1	Dont le poids unitaire est supérieur à 1 kg	4 kg
2.A.3.4.2	Dont le poids unitaire n'excède pas un kg	Poids de 4 briques ou pierres à lécher d'origine
2.A.3.5.	Prémélanges	400 g
2.A.4.	Echantillons finals :	
	L'échantillon global donnera lieu, après réduction si nécessaire, à l'obtention d'échantillons finals.	
	L'analyse d'au moins un échantillon est requise. La masse ou le volume de l'échantillon final destiné à l'analyse ne peut être inférieure aux quantités ci-après :	
	Aliments solides	500 g
	Aliments liquides ou semi-liquides	500 ml
	Prémélanges	100 g
2.B.	Concernant les contrôles des substances ou produits indésirables susceptibles d'être répartis non uniformément dans les aliments, tels que les aflatoxines, l'ergot du seigle, le ricin, le crotalaria dans les matières premières et les aliments simples (c)	
2.B.1.	Lot : voir 2.A.1.	
2.B.2.	Prélèvements élémentaires	
2.B.2.1.	Aliments en vrac : voir 2.A.2.1.	
2.B.2.2.	Aliments emballés	Nombre minimum d'emballages à échantillonner :
2.B.2.2.1	Lots composés de 1 à 4 emballages	Tous les emballages
2.B.2.2.2	Lots composés de 5 à 16 emballages	4
2.B.2.2.3	Lots composés de plus de 16 emballages	$\sqrt{\text{du nombre d'emballages composant le lot (a),}}$ limité à un maximum de 40 emballages
2.B.3.	Echantillons globaux :	
	Le nombre d'échantillons globaux variera en fonction de la taille du lot.	
	Le nombre minimum d'échantillons globaux par lot est donné ci-après.	
	La masse des prélèvements destinés à constituer chaque échantillon global ne peut être inférieure à 4 kg.	
2.B.3.1.	Aliments en vrac :	Nombre minimum d'échantillons globaux par lot :
	Taille du lot en tonnes :	1
	Jusqu'à 1	2
	plus de 1 et jusqu'à 10	3
	plus de 10 et jusqu'à 40	4
	plus de 40	
2.B.3.2.	Aliments emballés :	Nombre minimum d'échantillons globaux par lot :
	Nombre d'emballages composant le lot	1.
	de 1 à 16	2.

- de 17 à 200 3.
de 201 à 800 4.
plus de 800
- 2.B.4. Echantillons finals :
Chaque échantillon global donnera lieu, après réduction, à l'obtention d'échantillons finals. L'analyse d'au moins un échantillon final par échantillon global est requise. La masse de l'échantillon final destiné à l'analyse ne peut être inférieure à 500 g.
- 3 Instructions concernant les prélèvements, la préparation et le conditionnement des échantillons.
- 3.1. Généralités:
Prélever et préparer les échantillons aussi rapidement que possible en tenant compte des précautions requises pour éviter que le produit ne soit altéré ou contaminé. Les instruments ainsi que les surfaces et les récipients destinés à recevoir les échantillons doivent être propres et secs.
- 3.2. Prélèvements élémentaires.
- 3.2.A. Destinés aux contrôles des substances ou produits répartis uniformément dans les aliments.
Les prélèvements élémentaires doivent être effectués au hasard dans l'ensemble du lot. Leurs masses ou volumes doivent être approximativement égaux.
- 3.2.A.1 Aliments en vrac :
Diviser symboliquement le lot en parties approximativement égales.
Choisir au hasard un nombre de parties correspondant au nombre de prélèvements élémentaires prévus en 2.A.2. et prélever au moins un échantillon dans chacune de ces parties.
Éventuellement, échantillonner lors de la mise en mouvement du lot (chargement ou déchargement).
- 3.2.A.2 Aliments emballés :
Le nombre requis d'emballages à échantillonner étant délimité comme indiqué en 2.A.2., prélever une partie du contenu de chaque emballage à l'aide d'une sonde ou d'une pelle. Éventuellement, prélever les échantillons après avoir vidé séparément les emballages.
- 3.2.A.3 Aliments liquides ou semi-liquides homogènes ou homogénéisables :
Le nombre requis de récipients à échantillonner étant délimité comme indiqué en 2.A.2., effectuer un prélèvement au moins dans chaque récipient après en avoir homogénéisé le contenu, si nécessaire.
Les prélèvements élémentaires peuvent éventuellement être effectués lors du soutirage du produit.
- 3.2.A.4 Aliments liquides ou semi-liquides non homogénéisables :
Le nombre requis de récipients à échantillonner étant délimité comme indiqué en 2.A.2., prélever les échantillons à différents niveaux.
Les prélèvements peuvent être effectués lors du soutirage du produit, après avoir éliminé les premières fractions.
Dans les deux cas, le volume total des prélèvements ne doit pas être inférieur à 10 litres.
- 3.2.A.5 Aliments minéraux en briques et pierres à lécher :
Le nombre requis de briques ou de pierres à lécher à échantillonner étant délimité comme indiqué en 2.A.2., prélever une partie de chaque brique ou pierre.
- 3.2.B. Destinés aux contrôles des substances ou produits indésirables susceptibles d'être répartis non uniformément dans les aliments tels que les aflatoxines, l'ergot du seigle, le ricin, le crotalaria dans les matières premières et les aliments simples.
Diviser symboliquement le lot en un nombre de parties approximativement égales, correspondant à celui des échantillons globaux prévus en 2.B.3.
Lorsque ce nombre est supérieur à un, répartir le nombre total des prélèvements élémentaires prévus en 2.B.2. de façon approximativement égale dans les différentes parties. Effectuer ensuite des prélèvements de masses approximativement égales (d) et de façon que la masse totale des échantillons concernant chaque partie ne soit pas inférieure à la quantité minimale de 4 kg, requise pour chaque échantillon global. Ne pas assembler les prélèvements élémentaires provenant de parties différentes.

- 3.3.
- 3.3.A. Destinés aux contrôles des substances ou produits répartis uniformément dans les aliments. Réunir les prélèvements élémentaires pour constituer un seul échantillon global.
- 3.3.B. Destinés aux contrôles des substances ou produits indésirables susceptibles d'être répartis non uniformément dans les aliments, tels que les aflatoxines, l'ergot du seigle, le ricin, le crotalaria dans les matières premières et les aliments simples. Réunir les prélèvements élémentaires relatifs à chaque partie du lot et constituer le nombre d'échantillons globaux prévu en 2.B.3., en ayant soin de relever la provenance de chaque échantillon global.
- 3.4. Préparation des échantillons finals :
Mélanger soigneusement chaque échantillon global pour obtenir un échantillon homogène (e).
Si nécessaire, réduire à cet effet l'échantillon global jusqu'à 2 kg ou 2 l ou 400 gr pour les prémélanges (échantillon réduit) soit à l'aide d'un diviseur mécanique, soit par la méthode des quartiers.
Préparer ensuite au moins trois échantillons finals ayant approximativement la même masse ou le même volume et répondant aux exigences quantitatives requises en 2.A.4. ou 2.B.4. Introduire chaque échantillon dans un récipient approprié.
Prendre toutes les précautions nécessaires pour éviter toute modification de la composition de l'échantillon ou toute contamination ou altération pouvant survenir au cours du transport ou du stockage.
- 3.5. Conditionnement des échantillons finals :
Sceller et étiqueter les récipients ou les emballages (l'étiquette doit être incorporée dans le scellé) de façon qu'il soit impossible de les ouvrir sans détériorer le scellé.
- 4 Procès-verbal d'échantillonnage :
Pour chaque prélèvement d'échantillon, établir un procès-verbal d'échantillonnage permettant d'identifier sans ambiguïté le lot échantillonné.

Note

- (a) Lorsque le chiffre obtenu est un nombre fractionnaire. Il doit être arrondi au nombre entier immédiatement supérieur.
- (b) Pour les emballages ou les récipients dont le contenu n'excède pas un kg ou un litre ainsi que pour les briques ou pierres à lécher dont le poids unitaire n'excède pas 1 kg, le contenu d'un emballage ou d'un récipient d'origine, une brique ou une pierre constitue un prélèvement élémentaire.
- (c) Les modalités prévues, sous le point 2A sont d'application pour le contrôle des aflatoxines, de l'ergot du seigle, du ricin, du crotalaria dans les aliments complets et complémentaires.
- (d) Dans les cas des aliments emballés en prélevant une partie du contenu des emballages à échantillonner à l'aide d'une sonde ou d'une pelle, éventuellement après avoir vidé séparément les emballages.
- (e) Si nécessaire, écraser les agrégats (en les séparant éventuellement de la masse et en réunissant ensuite le tout séparément pour chaque échantillon global).

Vit pour être annexé à notre arrêté du 1er mars 2009 concernant le contrôle officiel des aliments pour animaux.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de l'Agriculture,
Mme S. JARUELLE

Bijlage I

FORMULIER BETREFFENDE DE CONTROLES VAN BINNENGEBRACHT DIERVOEDERS

Koninkrijk van België		Op basis van VERORDENING (EG) 862/2004 ART. 61	
Gegevens voor de aanbesteden partij	A	1. Verzender / Exporteur	Volgnr. :
			Volgnr. moeder document:
			2.1. Ingangspunt
	3. Geadresseerde	4. Nr. vrachtdijst	5. Begeleidend document
		5.1. Laboratoriumonderzoek overeenkomstig art 6 van Richtlijn 96/25/EG in uitvoering : 1. ☐ Ja 2. ☐ Nee	
	6. Kennisgever / Aangever / Gemachtigde	7. Oorsprong	
		7.1. Vervoermiddel (soort, schipsnaam, container nr, zegelnr, ...)	
		7.2. (Indien van toepassing) Erkennings- / registratienr. :	
	8. Beschrijving van de goederen Commerciële naam: Aard: Matrix:	9. GN-Code	11. Brutto gewicht (kg)
		10. Aantal verpakkingen	12. Nettogewicht (kg)
Controles	B 13. Documenten- en overeenstemmingscontroles bedoelde in artikel 16 van verordening (EG) 862/2004		
	13.1. Controle van documenten ☐ Conform ☐ Niet conform		13.2. Overeenstemmingscontrole ☐ Conform ☐ Niet conform ☐ Niet uitgevoerd
	14. Fysieke controle bedoelde in artikel 16 van verordening (EG) 862/2004		
	14.1 Fysieke controle ☐ In uitvoering ☐ Conform ☐ Niet conform ☐ Niet uitgevoerd		
	14.2 Laboratoriumonderzoek : ☐ Ja, in uitvoering ☐ Ja, uitgevoerd (analyseverslag in bijlage) ☐ Niet uitgevoerd		
	Aard van de analyse : Staalnummer :		
Informatie van het FAVV aan de Belgische douanediens betreffende de uitgevoerde controles:			

C	15. Volledige identiteit van de bevoegde autoriteit van de plaats van binnenkoms en officiële stempel	16. Bevoegde ambtenaar Plaats en datum Handtekening Naam in hoofdletters
Waarneming		
D	15. (Facultatief) Bestemd voor de bevoegde autoriteit van de lidstaat van bestemming	
Andere		

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 1 maart 2009 betreffende de officiële controle van diervoeders.

ALBERT

Van Koningswege :
De Minister van Landbouw,
Mevr. S. LARUELLE

Bijlage II

Bemonsteringsmethoden

1.	Apparatuur:
De bemonsteringsapparaten moeten zijn vervaardigd uit materiaal dat de te bemonsteren producten niet beïnvloedt.	
2.	Kwantitatieve vereisten.	
2.A.	Betreffende de controle van stoffen of producten die gelijkmatig in het voeder zijn verdeeld.	
2.A.1.	Partij:
De grootte van de partij moet het mogelijk maken dat ieder deel van deze partij kan worden bemonsterd.	
2.A.2.	Ondermonsters :	
2.A.2.1.	Onverpakte voeders	Minimum aantal ondermonsters :
2.A.2.1.1.	Partijen van niet meer dan 2,5 ton	7
2.A.2.1.2.	Partijen van meer dan 2,5 ton	
		20 maal het aantal tonnen waaruit de partij is samengesteld (a),
tot maximaal 40 ondermonsters
2.A.2.2.	Verpakte voeders	Minimum aantal te bemonsteren verpakkingen (b):
2.A.2.2.1.	Verpakkingen met een inhoud van meer dan 1 kg :	
2.A.2.2.1.1.	Partijen samengesteld uit 1 tot en met 4 verpakkingen	Alle verpakkingen
2.A.2.2.1.2.	Partijen samengesteld uit 5 tot en met 16 verpakkingen	4
2.A.2.2.1.3.	Partijen samengesteld uit meer dan 16 verpakkingen	
		uit het aantal verpakkingen waaruit de partij is samengesteld (a) tot maximaal 20 verpakkingen
2.A.2.2.2.	Verpakkingen met een inhoud van niet meer dan 1 kg	4
2.A.2.3.	Vloeibare of halfvloeibare voeders	Minimum aantal te bemonsteren recipiënten (b).
2.A.2.3.1.	Recipiënten met een inhoud van meer dan 1 liter :	
2.A.2.3.1.1.	Partijen samengesteld uit 1 tot en met 4 recipiënten	Alle recipiënten
2.A.2.3.1.2.	Partijen samengesteld uit 5 tot en met 16 recipiënten	4

2.A.2.3.1.3. Partijen samengesteld uit meer dan 16 recipiënten

uit het aantal recipiënten waaruit de partij is samengesteld (a) tot maximaal 20 recipiënten

2.A.2.3.2. Recipiënten met een inhoud van niet meer dan 1 liter

4

2.A.2.4. Minerale voeders in de vorm van blokken en likstenen

Minimum aantal te bekomen blokken of likstenen (b): één blok of liksteen per partij van 25 eenheden tot een maximum van 4 blokken of likstenen.

2.A.3. Verzamelmonster :

Per partij is een enkel verzamelmonster vereist. De totale massa of het totale volume van de deelmonsters die bestemd zijn om het verzamelmonster te vormen, mag niet minder bedragen dan de hierna vermelde hoeveelheden, behalve voor de voormengsels.

2.A.3.1. Onverpakte voeders

4 kg

2.A.3.2. Verpakte voeders

2.A.3.2.1. Verpakkingen met een inhoud van meer dan 1 kg

4 kg

2.A.3.2.2. Verpakkingen met een inhoud van niet meer dan 1 kg

Gewicht van de inhoud van 4 oorspronkelijke verpakkingen

2.A.3.3. Vloeibare of halfvloeibare voeders.

2.A.3.3.1. Recipiënten met een inhoud van meer dan 1 liter

4 liter

2.A.3.3.2. Recipiënten met een inhoud van niet meer dan 1 liter

Volume van de inhoud van 4 oorspronkelijke recipiënten

2.A.3.4. Minerale voeders in de vorm van blokken en likstenen.

2.A.3.4.1. Waarvan het gewicht per eenheid meer dan 1 kg bedraagt

4 kg

2.A.3.4.2. Waarvan het gewicht per eenheid niet meer dan 1kg bedraagt

Gewicht van 4 oorspronkelijke blokken of likstenen.

2.A.3.5. Voormengsels

400 g

2.A.4. Eindmonsters :

Na eventuele verkleining worden uit het verzamelmonster eindmonsters verkregen. Ten minste één eindmonster moet worden geanalyseerd. De voor de analyse bestemde massa of volume van het eindmonster mag niet minder bedragen dan de hieronder vermelde hoeveelheden :

Vaste voeders

500 g

Vloeibare of halfvloeibare voeders

500 ml

Voormengsels

100 g

2.B. Betreffende de controle van ongewenste stoffen of producten waarvan de mogelijkheid bestaat dat zij niet gelijkmatig zijn verdeeld, zoals aflatoxine, moederkoren, ricinus, crotalaria in grondstoffen en enkelvoudige voeders (c).

- 2.B.1. Partij : zie 2.A.1.
- 2.B.2. Ondermonsters
- 2.B.2.1. Onverpakte voeders : zie 2.A.2.1.
- 2.B.2.2. Verpakte voeders
- Minimum aantal verpakkingen te bemonsteren:
- 2.B.2.2.1. Partijen samengesteld uit 1 tot en met 4 verpakkingen.
- Alle verpakkingen
- 2.B.2.2.2. Partijen samengesteld uit 5 tot en met 16 verpakkingen
- 4
- 2.B.2.2.3. Partijen samengesteld uit meer dan 16 verpakkingen
- uit het aantal verpakkingen waaruit de partij is samengesteld (a), tot maximaal 40 verpakkingen
- 2.B.3. Verzamelmonsters:
 Het aantal verzamelmonsters is afhankelijk van de omvang van de partij.
 Het minimum aantal verzamelmonsters per partij is hieronder aangeduid.
 De massa van de ondermonsters die bestemd zijn om elk verzamelmonster te vormen, mag niet minder dan 4 kg bedragen.
- 2.B.3.1. Onverpakte voeders :
Omvang van de partij in tonnen :	Minimum aantal verzamelmonsters per partij:
tot en met 1	1
van 1 tot en met 10	2
van 10 tot en met 40	3
meer dan 40	4
- 2.B.3.2. Verpakte voeders :
Aantal verpakkingen waaruit de partij is samengesteld :	Minimum aantal verzamelmonsters per partij:
van 1 tot en met 16	1
van 17 tot en met 200	2
van 201 tot en met 800	3
meer dan 800	4
- 2.B.4. Eindmonsters :
 Na verkleining worden uit elk verzamelmonster eindmonsters verkregen. Per verzamelmonster moet ten minste één eindmonster worden geanalyseerd. De massa van het voor de analyse bestemde eindmonster mag niet minder dan 500 g bedragen.
3. Instructies betreffende de bemonstering, de bereiding en de verpakking van de monsters.
- 3.1. Algemene opmerkingen:
 De monsters moeten zo snel mogelijk worden genomen en bereid, met inachtneming van de voorzorgsmaatregelen die vereist zijn om verandering of verontreiniging van het product te voorkomen. De bemonsteringsapparatuur, alsmede de oppervlakten en recipiënten die bestemd zijn voor de monsters moeten schoon en droog zijn.
- 3.2. Ondermonsters

- 3.2.A. Bestemd voor de controle van stoffen of producten die gelijkmatig in het voeder zijn verdeeld. De ondermonsters moeten op willekeurige wijze uit de gehele partij worden genomen. De massa of het volume moet ongeveer gelijk zijn.
- 3.2.A.1. Onverpakte voeders :
De partij moet op denkbeeldige wijze in een aantal ongeveer gelijke delen worden verdeeld. Op willekeurige wijze moet een aantal delen worden gekozen overeenkomstig het aantal onder sub 2.A.2. vermelde ondermonsters en er moet minstens één monster uit elk van deze delen worden genomen.
Eventueel kunnen de monsters worden getrokken wanneer de partij in beweging wordt gebracht (laden of lossen).
- 3.2.A.2. Verpakte voeders :
Aangezien het vereiste aantal te bemonsteren verpakkingen beperkt is, zoals in 2.A.2. is aangegeven, moet uit de inhoud van elke verpakking met behulp van een boor of een schop een gedeelte worden genomen. Eventueel dienen de monsters te worden genomen nadat de verpakkingen afzonderlijk zijn geledigd.
- 3.2.A.3. Vloeibare of halfvloeibare homogene of te homogeniseren voeders:
Aangezien het vereiste aantal te bemonsteren recipiënten beperkt is, zoals in 2.A.2. is aangegeven, moet tenminste uit elke recipiënt een monster worden genomen na eventueel de inhoud ervan gehomogeniseerd te hebben.
De ondermonsters kunnen eventueel worden genomen bij het aftappen van het product.
- 3.2.A.4. Vloeibare of halfvloeibare voeders die niet gehomogeniseerd kunnen worden:
Daar het vereiste aantal te bemonsteren recipiënten beperkt is, zoals in 2.A.2. is aangegeven, dienen de monsters op verschillende niveaus te worden genomen.
De monsters mogen ook worden genomen bij het aftappen van het product, na de eerste delen ervan te hebben verwijderd.
In beide gevallen mag het totale volume van de monsters niet minder dan 10 liter bedragen.
- 3.2.A.5. Minerale voeders in de vorm van blokken en likstenen:
Aangezien het vereiste aantal te bemonsteren blokken of likstenen beperkt is, zoals in 2.A.2. is aangegeven, moet een gedeelte van elke blok of elke liksteen worden genomen.
- 3.2.B. Bestemd voor de controle van ongewenste stoffen of producten waarvan de mogelijkheid bestaat dat zij niet gelijkmatig in het voeder zijn verdeeld, zoals aflatoxinen, moederkoren, ricinus en crotalaria in grondstoffen en enkelvoudige voeders.
De partij moet op denkbeeldige wijze in een aantal ongeveer gelijke delen worden verdeeld overeenkomstig het aantal in 2.B.3. vermelde verzamelmonsters.
Wanneer dit aantal meer dan één bedraagt, moet het totaal aantal in 2.B.2. voorgeschreven ondermonsters op ongeveer gelijke wijze over de verschillende delen worden verdeeld.
Vervolgens worden ongeveer gelijke massa (d) genomen, zodanig dat de totale massa van de monsters van elk deel niet minder bedraagt dan de minimum hoeveelheid van 4 kg die vereist is voor elk verzamelmonster. De ondermonsters, afkomstig van verschillende delen mogen niet worden samengevoegd.
- 3.3. Bereiding van de verzamelmonsters.
- 3.3.A. Bestemd voor de controle van stoffen of producten die gelijkmatig in het voeder zijn verdeeld.
De ondermonsters worden samengevoegd zodat één enkel verzamelmonster tot stand komt.
- 3.3.B. Bestemd voor de controle van ongewenste stoffen of producten waarvan de mogelijkheid bestaat dat zij niet gelijkmatig in het voeder zijn verdeeld, zoals aflatoxinen, moederkoren, ricinus en crotalaria in grondstoffen en enkelvoudige voeders.
De van elk gedeelte van de partij afkomstige ondermonsters worden samengevoegd en het in 2.B.3. voorgeschreven aantal verzamelmonsters gevormd, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat de herkomst van elk verzamelmonster wordt vermeld.

- 3.4. **Bereiding van de eindmonsters :**
Elk verzamelmonster wordt zorgvuldig gemengd teneinde een homogeen monster te verkrijgen (e).
Verklein daartoe indien nodig, het verzamelmonster tot tenminste 2 kg of 2 l of 400 g voor de voormengsels (deelmonster), hetzij met behulp van een mechanische monsterverdeler, hetzij door verdeling in kwartieren.
Bereid vervolgens minstens drie eindmonsters met ongeveer dezelfde massa of hetzelfde volume, die aan de in 2.A.4. of 2.B.4. vermelde kwantitatieve eisen beantwoorden. Elk monster moet in een daartoe geschikte recipiënt worden overgebracht.
Alle nodige voorzorgen moeten worden genomen om elke wijziging in de samenstelling van het monster of elke verontreiniging of verandering die tijdens het vervoer of de opslag kan plaatsvinden, te voorkomen.
- 3.5. **Verpakking van de eindmonsters :**
De recipiënten of verpakkingen moeten zodanig verzegeld en geëtiketteerd worden (het etiket moet deel uitmaken van het zegel), dat het onmogelijk is deze te openen zonder het zegel te beschadigen.
4. **Bemonsteringsrapport :**
Voor elke monsterneming moet een bemonsteringsrapport worden opgesteld, op grond waarvan de bemonsterde partij op ondubbelzinnige wijze kan worden geïdentificeerd.

NOTA

- (a) Indien de uitkomst een gebroken getal is, moet dit getal op het eerstvolgende hogere gehele getal worden afgerond.
- (b) Voor de verpakkingen of de recipiënten waarvan de inhoud niet meer dan 1 kg of 1 liter bedraagt, alsmede voor de blokken of likstenen waarvan het gewicht per eenheid niet meer dan 1 kg bedraagt, vormt de inhoud van een oorspronkelijke verpakking, een oorspronkelijk recipiënt één blok of één liksteen een ondermonster.
- (c) De sub 2.A. genoemde modaliteiten zijn van toepassing voor de controle op aflatoxinen, moederkoren, ricinus, crotaïaria in volledige of aanvullende voeders.
- (d) In geval van verpakte voeders door een gedeelte van de inhoud van te bemonsteren verpakking met behulp van een boor of een schop eruit te nemen, eventueel na de verpakkingen afzonderlijk te hebben geledigd.
- (e) Maak, indien nodig, bij elk verzamelmonster afzonderlijk de brokstukken fijn (door ze eventueel van de massa te scheiden en vervolgens het geheel samen te voegen).

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 1 maart 2009 betreffende de officiële controle op de diervoeders.

ALBERT

Van Koningswege :
De Minister van Landbouw,
Mevr. S. LARUELLE

Federaal Agentschap
voor de Veiligheid
van de Voedselketen

Controlebeleid
Directie Dierengezondheid
en Veiligheid van de
Dierlijke Producten
AC Krikklein
Food Safety Centre
Kruisbuinlei n. 55
B-1000 Brussel
Tel. 02 211.82.11
Fax 02 211.86.30

Info@favv.be

Omzendbrief aan de Damas en Heren
verantwoordelijken voor de autopsiezalen voor
runderen :

- van de Faculteiten Diergeneeskunde van
de Universiteiten van Luik en Gent;
- van de provinciale laboratoria van ARSIA
en DGZ.

Correspondent : Dr Paul De Winter
Toestelnummer : 02211.85.83
E-mail : Paul.DeWinter@favv.be
Uw brief van Uw kenmerk

Ons Kenmerk
PCCB/S2/PDW/
312692

Bijlagen
8

Datum
02-06-2009

Betref : Autopsiën van kadavers van runderen
Epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën

Gecoördineerde versie van 1 april 2009

Deze gecoördineerde versie houdt rekening met de wijzigingen van verordening
999/2001¹ tot aan verordening 162/2009² van 26 februari 2009 en met het koninklijk
besluit van 23 december 2008³.

Sinds 1 juli 2001 legt *Verordening (EG) nr. 999/2001* de verplichting op om met name
alle kadavers van runderen ouder dan 24 maanden die zijn gestorven zonder met het
oog op menselijke consumptie te zijn geslacht, aan een snelle BSE-opsporingstest te
onderwerpen.

De Beschikking (EG) nr. 2008/908⁴ heeft echter voor de oude lidstaten de
mogelijkheid gecreëerd om hun jaarlijkse bewakingsprogramma voor BSE te herzien.
Het koninklijk besluit van 23 december 2008 heeft deze mogelijkheid voor België vorm
gegeven.

Om elke leemte in het in ons land geldende programma voor het epidemiologisch
toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën te vermijden, dient de
procedure, zoals vastgesteld in onderhavige omzendbrief, in acht te worden genomen
voor de kadavers van runderen ouder dan 24 maanden die voor autopsie worden
aangeboden in één van de laboratoria van DGZ of ARSIA, of in één van de
Faculteiten Diergeneeskunde, rekening houdend met de dubbele leeftijdsgrens:

- meer dan 48 maanden voor de runderen geboren in een van de 15 lidstaten
opgenomen in BIJLAGE I;
- meer dan 24 maanden voor een rund geboren in een ander land.

¹ van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake
preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën.

² van de Commissie van 28 februari 2009 tot wijziging van de bijlagen III en X bij Verordening (EG) nr.
999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake
preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën.

³ tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende
reglementering van de keuring der hier te lande geslachte dieren en het koninklijk besluit van 22 december
2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles van voor
menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong.

⁴ Beschikking van de Commissie van 28 november 2008 tot machtiging van bepaalde lidstaten om hun
jaarlijkse programma voor toezicht op BSE te herzien

1. Context van het toezicht op BSE door middel van snelle tests

Volgens de hierboven beschreven leeftijdsgrenzen worden alle runderen die voor menselijke consumptie worden geslacht en alle runderen die zijn gestorven of gedood maar niet voor menselijke consumptie zijn geslacht, onderworpen aan een snelle opsporingstest voor BSE, hierna "snelle test" genoemd. Deze laatste bepaling geldt voor de betrokken kadavers zowel wanneer zij rechtstreeks aan het vibaluk worden overhandigd, als wanneer zij voorafgaandelijk in een autopsiezaal worden onderzocht.

Onderhavige omzendbrief betreft de organisatie van het epidemiologisch toezicht op BSE door middel van snelle opsporingstests in zalen waar autopsies worden uitgevoerd op runderen ouder dan 24 maanden.

Hij is van toepassing onverminderd de bepalingen van het *koninklijk besluit van 17 maart 1997*⁵ voor wat betreft de aangiftplicht die geldt voor elk dier dat verdacht wordt van BSE.

2. Selectie van de runderen voor de snelle test

Met het oog op de selectie voor de snelle test wordt de leeftijd van het rund bepaald aan de hand van de in het paspoort genoteerde geboortedatum. Bij runderen tussen 24 en 48 maanden ouderdom moet daarenboven ook de lidstaat van geboorte worden bepaald. Deze is met twee letters vermeld op het paspoort en op de oormerken.

Als het paspoort niet voortanden is in de autopsiezaal, moet de informatie worden opgezocht aan de hand van de SANITEL-identificatie die voorkomt op de oormerken, en dit hetzij, voor wat DGZ/ARSIA betreft, door rechtstreeks de SANITE-databank te raadplegen, hetzij, voor wat de Faculteiten betreft, door de informatie op te vragen bij DGZ/ARSIA.

Evenwel dient de dierenarts, bedoeld onder punt 4 van deze omzendbrief, na te gaan of de leeftijd die op bovenstaande wijze bepaald werd, overeenstemt met deze die kan worden afgeleid uit het uitwendig voorkomen van het dier; in geval van twijfel gaat hij over tot een onderzoek van het gebit.

Indien het bewezen is dat de leeftijd bepaald op basis van het gebit of het uitwendig voorkomen, en deze vastgesteld aan de hand van de geboortedatum zoals vermeld in het paspoort, niet overeenstemmen, moet de Provinciale Controle-eenheid⁶ van dit identificatiegebrek op de hoogte worden gebracht.

3. Verwijdering van de kop

De insnede gebeurt vanaf de ventrale zijde tussen kop en nek, achter de schaarstreek en achter de kaaktakken, en loopt door tot in het atlanto-occipitaal gewricht. Om dit punt makkelijker te vinden kan men de kop enkele malen bewegen ten opzichte van de nek en juist in de hoek tussen beide delen snijden.

⁵ houdende organisatie van het epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij herkauwers

⁶ De coördinaten van de PCE kunnen worden geraadpleegd op de [website van het Agentschap: www.favv.be](http://www.favv.be).

Men snijdt achtereenvolgens de huid, de luchtpijp, de slokdarm en de spieren door tot aan het atlanto-occipitaal gewricht, dat het cervicaal ruggenmerg omgeven door de hersenvliezen bevat.

Het mespunt wordt tussen de occipitale condylen en de atlas ingebracht teneinde het ruggenmerg door te snijden met een rechte insnijding, en dit zo dicht mogelijk bij de atlaswervel, zodanig dat er geen hersenweefsel wordt losgerukt en dat de hersenstam niet uit het schedeldak wordt getrokken op het ogenblik dat de kop van de rest van het lichaam loskomt, in het bijzonder wanneer het dier aan de achterste ledematen is opgehangen.

Tijdens deze handelingen moet de operator zich beschermen tegen eventueel rondspattend besmettend materiaal door de veiligheidsvoorschriften in acht te nemen: handschoenen, bril, mondmasker en beschermende kledij (die alleen daarvoor worden gebruikt). Daarbij moet rekening worden gehouden met de aanbevelingen van de Hoge Gezondheidsraad hieromtrent ⁽⁷⁾.

De bemonstering van de hersenstam moet zo snel mogelijk gebeuren. De kop wordt in de koelkamer bewaard waar andere stalen kunnen worden genomen, indien het noodzakelijk is. Het is duidelijk dat de oormerken niet mogen worden verwijderd. Indien het oormerk ontbreekt (zwarte inbreuk op de identificatie met meldingsplicht aan de PCE), gaat de dierenarts van de autopsiezaal over tot identificatie van de kop.

Eens de kop is weggenomen, mag de autopsie verder worden uitgevoerd mits het in acht nemen van de hierboven vermelde aanbevelingen betreffende het manipuleren van gespecificeerd risicomateriaal.

4. Persoon bevoegd voor de bemonstering

De bemonstering van de hersenstam, de identificatie en het opslaan ervan, evenals de verantwoordelijkheid over het opsturen ervan naar een voor de uitvoering van de snelle test erkend laboratorium, worden uitsluitend toevertrouwd aan dierenartsen die verbonden zijn aan autopsiezalen die persoonlijk hiertoe een specifieke toelating hebben verkregen. Deze toelating wordt afgeleverd door het hoofd van de PCE.

De verantwoordelijke dierenarts doet daartoe een aanvraag bij de directeur-generaal van het Bestuur van Controle van het Agentschap.

Het hoofd van de PCE verleent enkel een toelating aan die dierenartsen die een specifieke opleiding hiervoor hebben gevolgd, georganiseerd door het Agentschap. Hij verleent de toelating pas nadat hij zich ervan heeft verzekerd dat ter plaatse alle nodige maatregelen werden getroffen met het oog op het naleven van de procedures zoals voorzien in deze omzendbrief.

De toelating voor de dierenarts is nominatief en is gelinkt aan een autopsiezaal. Ze gaat samen met het toekennen van een identificatiecode.

⁷ De tekst "Aanbevelingen van de Hoge Gezondheidsraad voor het personeel in slachthuizen, verrijdingsatelliers en slagerijen in het kader van de overdraagbare spongiforme encefalopathie" is beschikbaar bij de Provinciale Controle-Eenheden van het Agentschap en op de website van het Agentschap : www.fawv.be/beroepssectoren/dierlijke_bioproducten/wetenschappelijke_en_technische_informatie/aanbevelingen

5. Bemonstering: monsterneming, identificatie, verpakking, eindverpakking, opslag, vervoer

De monsternemingen en de identificatie ervan worden toevertrouwd aan de dierenarts die hiervoor een speciale toelating heeft gekregen, hierna "dierenarts" genoemd.

Het is absoluut noodzakelijk op een gestandaardiseerde manier te werk te gaan volgens de hieronder beschreven analytische procedures.

Het benodigde materiaal bestaat uit een grote en kleine plastic zak, een speciale lepel voor monsterneming, een recipiënt voor het monster van de hersenstam, een etiket voor identificatie van de recipiënt, twee paar wegwerphandschoenen. Dit materiaal (of de coördinaten om het materiaal te kunnen verkrijgen in het commerciële circuit) kan tegen aankooprijds verkregen worden bij de Logistieke Dienst, afdeling Aankopen, van het Directoraat generaal van de Algemene Diensten van het Agentschap⁸.

Via de achterhoofdsopening neemt de dierenarts, met de speciale lepel voor monsterneming, het achterste deel van de hersenstam over een lengte van ongeveer 10 cm weg. Het bloed op het monster wordt zorgvuldig verwijderd. Afbeeldingen van als monster te nemen weefsels bevinden zich in BIJLAGE II bij deze omzendbrief.

Alle nodige hygiënische voorzorgen moeten tijdens de monsterneming en het manipuleren van de monsters worden genomen, teneinde elke menselijke besmetting, overeenkomstig hoger vermelde aanbevelingen van de Hoge Gezondheidsraad, te vermijden.

De gehele kop wordt in de koelruimte bewaard in afwachting van het resultaat van de snelle test (in principe, in de namiddag van de daarop volgende werkdag) zodanig dat, indien het resultaat van de snelle test niet-interpreteerbaar is of indien op het monster noch de snelle test noch de klassieke tests kunnen worden uitgevoerd, het CODA, hiertoe verzocht door het eerste laboratorium, de dierenarts in de autopsiezaal op de hoogte kan brengen van de noodzaak om de gehele kop naar het CODA over te brengen, teneinde een nieuw monster te nemen voor de snelle test en/of de klassieke tests. Het vervoer van de kop gebeurt onder dekking van het document "toelating voor het vervoer" voorzien voor de overdracht naar het CODA van dieren die klinisch verdacht zijn, en waarvan model in BIJLAGE IV bij deze omzendbrief.

Indien de dierenarts echter werkelijk geen enkel stukje van de hersenstam kan wegnemen, doet hijzelf rechtsreeks beroep op het CODA om de kop onder dezelfde voorwaarden over te brengen. Deze aanvraag gebeurt in eerste instantie telefonisch en wordt vervolgens per fax bevestigd. Hij verwiijgt ook de "OSE-databank"⁹.

Het monster wordt verpakt in de hiervoor geleverde recipiënt, die waterdicht moet worden afgesloten.

⁸ M. Kar PAUWELS, tel. 02 211 94 16, kerl.pauwels@fvv.be of Mevr. Annie Van Nieuwenhove, tel. 02 211 94 15, annie.vannieuwenhove@fvv.be

⁹ TSE-databank – Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) – AC Kruidtuin, Food Safety Center, Kruidtuinlaan 65, 1000 Brussel – Tel. 02 211 49 61 - Fax: 02 211 96 30 – e-mail: tse1crisis@fvv.be

De identificatie van het monster wordt verzekerd door op de recipiënt het daarvoor bestemde etiket aan te brengen waarop de volgende vermeldingen behoorlijk en heel duidelijk leesbaar zijn ingevuld:

- datum;
- afkorting ter identificatie van de autopsiezaal;
- in de ruimte voorzien voor het paspoortnummer: het nummer van het oormerk van het rund (BE gevolgd door 9 cijfers voor Belgische runderen, landcode gevolgd door maximum 12 cijfers voor andere landen);
- referentie, opgesteld als volgt : SAAZ/afkorting ter identificatie van de autopsiezaal/code in vier cijfers voor de naam van de dierenarts/twee laatste cijfers van het jaartal/ononderbroken serienummer eigen aan de autopsiezaal voor het lopende jaar/code in drie letters voor de diersoort (bvb. SAAZ/FDG-UG/1234/09/15/BOV).

De recipiënt voorzien van het etiket wordt daarna in de daartoe bijgeleverde grote plastic zak geplaatst.

Met het oog op de vernietiging in het erkend laboratorium, wordt het mogelijk besmet materiaal dat voor de monsterneming werd gebruikt (lapel, handschoenen, plasticfolie, enz...) samen in een afzonderlijke zak geplaatst met het laboratorium als bestemming. Deze zakken mogen geen andere afval zoals bv. vleesresten bevatten.

De dierenarts vult voor elk te onderzoeken dier een "formulier voor monsterneming" in, waarvan model in BIJLAGE III bij deze omzendbrief. Op dit document staat eveneens het referentienummer, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van punt 5 van deze omzendbrief. Alle vermeldingen op dit document moeten klaar en duidelijk leesbaar zijn. Indien dit beschikbaar is, voegt de dierenarts bij elk formulier voor monsterneming, waarop eveneens het hierboven vermelde referentienummer is aangebracht, een kopie van het paspoort van het rund. Het formulier voor monsterneming en het aangehecht paspoort worden door de dierenarts in de autopsiezaal bewaard.

Een "heremingslijst van de monsters" wordt door de dierenarts opgemaakt volgens het model in BIJLAGE V bij deze omzendbrief. Dit document begeleidt de monsters tijdens de overbrenging ervan naar het laboratorium, als bijlage bij het "document tot overdracht" dat hierna wordt beschreven. Deze lijst herneemt één voor één de referentienummers van de monsters.

De zakken met de monsters en het besmet materiaal dat bij de bemonstering gebruikt werd, worden in een verzegelde doorschijnende plastic zak geplaatst. Deze moet stevig zijn en wel zodanig dat elke beschadiging vermeden wordt.

In afwachting van het vervoer moeten de monsters worden bewaard in de koelkast onder de verantwoordelijkheid van de dierenarts en wel zodanig dat elke bevriezing zorgvuldig wordt voorkomen.

De autopsiezealen maken een onderlinge afspraak met een erkend laboratorium naar keuze inzake de ophaling van de monsters.

Het vervoer van de monsters naar het erkend laboratorium gebeurt door het laboratorium of door de autopsiezaal. De overdracht van de monsters tussen de eventueel opeenvolgende tussenkomende personen, evenals het vervoer ervan, wordt gewaarborgd door het "document tot overdracht" waarvan model in BIJLAGE VII bij deze omzendbrief.

Het luik 1 van het document tot overdracht (BIJLAGE VII) wordt ingevuld door de dierenarts. De aangestelde voor de ophaling of het vervoer van de monsters vult het luik 2 in. Deze persoon moet het aantal monsters van de zending kunnen tellen. Indien nodig verbreekt hij de zegels van de grote verpakking ter plaatse, maar dan moet hij deze verbreking ook vermelden in luik 2. Het luik 3 wordt ingevuld door de aangestelde bij ontvangst van de monsters in het laboratorium.

De snelle tests worden uitsluitend uitgevoerd in laboratoria die door het Agentschap hiertoe erkend zijn op basis van de bepalingen van het *koninklijk besluit van 15 april 2005*¹⁰, en die werken overeenkomstig de bepalingen van de administratieve omzendbrief in voege betreffende de snelle tests voor de opsporing van TSE's door de erkende laboratoria. De lijst van de erkende laboratoria bevindt zich op de website van het FAVV onder FAVV/Beroepssectoren/Laboratoria.

Elk positief resultaat van een snelle test wordt ter bevestiging ambtshalve onderzocht door het Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA) te Ukkel, het nationaal referentielaboratorium dat door het Agentschap is aangeduid in het kader van de bestrijding van de overdraagbare spongiforme encefalopathieën.

Indien, om welke reden dan ook, een erkend laboratorium een niet-interpreteerbaar resultaat verkrijgt of de snelle test niet kan uitvoeren op een monster dat ter analyse werd aangeboden, brengt het laboratorium dit monster naar het CODA, dat op zijn beurt de snelle test of de klassieke tests op hetzelfde monster tracht uit te voeren. Indien de poging geen resultaat oplevert, neemt het CODA binnen haar eigen inrichting een nieuw monster uit de kop van het dier.

Teikens wanneer het, om welke reden dan ook, onmogelijk blijkt de snelle test uit te voeren, worden onmiddellijk de klassieke tests door het CODA uitgevoerd, in voorkomend geval op nieuwe monsters door het CODA binnen haar eigen inrichting genomen op weefsels van het centrale zenuwstelsel van de kop.

6. Mededeling en registratie van de resultaten – Bestemming van de dierlijke bijproducten

De resultaten van de snelle tests worden door het erkend laboratorium per fax of per mail aan de dierenarts meegedeeld. De resultaten van de snelle tests worden geregistreerd door de dierenarts en ter beschikking gehouden van het Agentschap gedurende ten minste drie jaar.

¹⁰ betreffende de aanduiding van de officiële laboratoria, tot bepaling van de procedure en de erkenningsvoorwaarden van laboratoria die analyses uitvoeren in het kader van de controleopdracht van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot uitvoering van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, antihormonale, beta-adrenergetische of productiestimulerende werking

Wordt enkel als gunstig beschouwd, het resultaat dat negatief werd verklaard door het laboratorium dat de snelle test heeft uitgevoerd.

Wanneer het resultaat van de snelle test als "niet-interpreteerbaar" of als "niet-ontleedbaar" wordt beschouwd, wordt het dier gelijkgesteld aan een dier waarvoor het resultaat van de snelle test ongunstig was, m.a.w. dat positief is verklaard door het laboratorium.

Ingeval van een gunstig resultaat van de snelle test, worden het gespecificeerd risicomateriaal en de delen van het kadaver die dergelijk materiaal bevatten als categorie 1-materiaal overgedragen aan een ophaler die erkend is voor de dierlijke bijproducten van deze categorie, overeenkomstig de bepalingen van *Verordening (EG) Nr. 1774/2002*¹¹. De andere delen van het karkas, die geen gespecificeerd risicomateriaal bevatten, zijn materiaal van categorie 2.

Ingeval van een ongunstig resultaat van de snelle test of een hiermee gelijkgesteld resultaat, worden alle dierlijke bijproducten voortkomende van het geteste rund als categorie 1-materiaal overgedragen aan een ophaler die erkend is voor de dierlijke bijproducten van deze categorie, overeenkomstig de bepalingen van voornoemde *Verordening (EG) Nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002*.

7. Financiële lasten

Het Agentschap komt financieel niet tussen in de kosten voor bemonstering en vervoer van de monsters.

De laboratoriumtest wordt uitgevoerd op kosten van het Agentschap.

Herman Diricks (get.)
Directeur-generaal

¹¹ van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten

Federale Agentschap voor
de Veiligheid van de
Voedselketen

Controlebeleid
Directie Diergezondheid
en Veiligheid van de
Dierlijke producten

AO Koudstun
i.eee Safety Center
Koudstun aan 55
B-1000 Brussel
Tel: 02 211 35 84
Fax: 02 211 35 80
af@afscv.fgov.be

Correspondent : Dr. Renaud Poizat
Toestelnummer : 02 211 85 84
E-mail : Renaud.poizat@afscv.be
Uw brief van Uw kenmerk

Ons kenmerk PCCB/S2/RPT/341615
Bijlagen

Datum
02/09/2009

Betreft : Klinisch of « passief » epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën en op rabïes in de bedrijven.

Omzendbrief aan

- de dames en heren
bedrijfsdierenartsen ;
- de diergeneeskundige
verenigingen

De regelgeving in verband met het epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën (TSE) is vervat in Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001¹ en in het koninklijk besluit van 17 maart 1997².

De versoepeling van de voorschriften voor het actieve toezicht op BSE als gevolg van de verbeterde gezondheidssituatie in Europa, mag er niet toe leiden dat de maatregelen in verband met passief toezicht in veehouderijen en slachthuizen worden veronachtzaamd.

Deze omzendbrief zet daarom de belangrijkste punten van het epidemiologisch toezicht op TSE in de bedrijven nog eens op een rij.

Klinische diagnose:

Bij runderen verschijnen de klinische symptomen na een lange incubatieperiode (2 tot 5 jaar). De belangrijkste zijn zenuwstoornissen (stoornissen op het vlak van de zintuigen en de motoriek) die zeer langzaam de dood veroorzaken : overgevoeligheid voor prikkels, locomotorische ataxie. De veehouder merkt in de eerste plaats een verandering op in het gedrag van het dier dat bang is, de melkstal weigert binnen te gaan of heftig kan reageren bij aanraking. Op de wei zondert het zich af van de andere dieren; het krabt in de aarde of likt voortdurend aan zijn snuit. Het dier kan ook tandenknarsen. Naarmate de ziekte vordert, treden andere symptomen op : bewegingsstoornissen, vooral slechte coördinatie ter hoogte van de achterpoten, typische houding waarbij de achterpoten hoog worden opgetild ; hypermetrie, aarzelende gang en struikelen. Het dier komt vaak ten val en kan dan moeilijk weer overeind komen. De algemene toestand verslechtert, de melkproductie neemt af. Het dier behoudt wel zijn eetlust.

Er kunnen nog andere afwijkingen worden vastgesteld : beven, frequente bewegingen van het oor, met een achterpoot aan de kop krabben. De « knabbelreflex » waarbij de lippen bewegen en het dier de hals strekt kan men voelen bij palpatie van de lumbosacrale regio.

¹ houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathiën

² koninklijk besluit houdende organisatie van het epidemiologisch toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathiën bij herkauwers.

Het kan ook gebeuren dat de symptomen onopgemerkt blijven en pas na een stresstoestand aan het licht komen (bijvoorbeeld kalven, overbrenging naar het slachthuis).

De duur van de ziekte verschilt : het dier sterft 7 dagen tot enkele maanden nadat de symptomen zijn verschenen (in de meeste gevallen na 6 tot 8 weken).

Bij kleine herkauwers zijn naast de gedragsverandering ook de volgende symptomen merkbaar : beven, jeuk, gebrek aan motorische coördinatie en gewichtsverlies.

Differentiële diagnose:

Bij runderen:

Virale en bacteriële infecties : rabïes, Aujeszky, boosaardige catarrale koorts, listeriose.

Bacteriële vergiftiging : enterotoxemie, tetanus en botulisme.

Stofwisselingsziekten : melkziekte, hypomagnesemie, acetonemie, maagacidose.

Chemische vergiftiging : lood, arsenicum, kwik, organische fosforverbindingen, carbamaten.

Bij schapen en geiten:

Listeriose, zwoegerziekte, coenurose, hersentumoren en -abcessen voor zenuwstoornissen. Schurft, luizen, schapentuisvlieg en lichtgevoeligheid voor jeuk.

Er moet als volgt worden gehandeld:

Elk vermoeden van TSE moet onverwijld aan de PCE worden gemeld. De verantwoordelijke moet de bedrijfsdierenarts ontbieden. Die moet het dier onderzoeken.

De bedrijfsdierenarts, die werd opgeroepen om een herkauwer waarbij TSE wordt vermoed te onderzoeken, doet onmiddellijk verslag van zijn bevindingen aan de diergeneeskundig inspecteur.

Om het vermoeden vast te stellen doet de diergeneeskundig inspecteur het dier afzonderen en kan hij het in observatie laten nemen.

Zodra het vermoeden is vastgesteld, onderneemt de diergeneeskundig inspecteur de volgende acties:

1° Hij stelt de verantwoordelijke, de bedrijfsdierenarts, de burgemeester en het CODA in kennis;

2° Hij plaatst het beslag van herkomst van het verdachte dier en de beslagen waarin het(de) verdachte herkauwer(s) sinds zijn(hun) geboorte heeft(hebben) verbleven onder toezicht,

3° Hij beveelt dat de verdachte herkauwer wordt gedood;

4° Hij zorgt ervoor dat de verdachte herkauwer zo snel mogelijk wordt overgebracht naar het CODA in Machelen, samen met de gegevens over de reden van de verdenking.

Alle lichaamsdelen van de verdachte herkauwer, de huid inbegrepen, worden onder officieel toezicht bewaard tot een negatieve diagnose is gesteld of worden vernietigd door ze te verbranden.

Rabiës:

Alle dieren bij wie TSE wordt vermoed worden systematisch onderzocht op rabiës en omgekeerd. Bij een vermoeden van rabiës moet op dezelfde wijze worden gehandeld als bij een vermoeden van TSE.

Herman Diricks (getekend)
Directeur-generaal